

ע"פ 11331/02/17 - שאדי סלטאן נגד מדינת ישראל, בית המכס ומע"מ ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 11331-02-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המערער	שאדי סלטאן
נגד	ע"י ב"כ עו"ד יעקב שבת
המשיבה	מדינת ישראל
	בית המכס ומע"מ ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 22.12.16 בת"פ 27818-05-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות הפצת חשבוניות פיקטיביות, סיוע לאחר להתחמק מתשלום מס, ניכוי תשומות ללא חשבונית כדין והגשת דו"חות כוזבים. המערער נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל, שני מאסרים על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: בינואר 2010 נרשם המערער כעוסק מורשה בתחום הבניה. על פי האישום הראשון, בין מרץ 2010 למרץ 2011, סיפק המערער לחברת הבניה עופר אהרון, 32 חשבוניות פיקטיביות, בסכום כולל של 4,187,840 ₪. סכום המס הגלום בהן הוא 577,632 ₪ למרות שלא ביצע כל עסקה עם החברה, זאת על מנת לאפשר לחברה להתחמק מתשלום מס. על פי האישום השני, במטרה להתחמק מתשלום המס הכלול בחשבוניות המס שהוציא המערער באישום הראשון, השתמש המערער, בחודשים יוני 2010 ואוגוסט 2010, בחשבוניות פיקטיביות של חברה אחרת, אשר סכום המס הגלום בהן 278,568 ₪, למרות שלא ביצע כל עסקה עם חברה זו. כמו כן, בין אפריל 2010 למרץ 2011 ניכה המערער מס תשומות בסך 520,492 ₪, מבלי שהיו לו חשבוניות כדין.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. ב"כ המערער טען כי בית משפט קמא דחה את הסדר הטיעון בין הצדדים, אף שמצא אותו ראוי, מבלי שנימק כדבעי את החלטתו, על אף מתחם הענישה המוסכם, 7-14 חודשי מאסר בפועל, היווה חלק מרכזי בליבת הסדר הטיעון. לעומת זאת, קבע בית משפט קמא מתחם ענישה בטווח של 10-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל. לעמדת הסנגור, יש לקבוע את עונש המאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה נשוא ההסדר, כלומר לא יותר מ- 7 חודשי מאסר בפועל, ואף פחות מכך, בהתחשב בנסיבותיו של המערער, לרבות נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו והוערכו בתסקיר שירות המבחן וכפי שהומלץ בו. נטען כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא הינו חמור ואינו מתחשב בכך שחלקו של המערער בביצוע העבירה היה משני בלבד, הוא הופעל על ידי אחרים ולא נהנה מפירות המעשים. כמו כן, המערער לא הבין את חומרת מעשיו לאשורה. המערער הופעל על ידי חברת עופר אהרון, ונטען כי היא הסירה את המחדלים. לפיכך, שגה ביהמ"ש בקבעו נסיבה לחומרה בכך שמפעילי המערער לא הועמדו לדין, שכן לא היו אחרים נוספים שהפעילו את המערער. עוד נטען כי גזר הדין לא התייחס לשיקול השיקומי במלואו ולא דן בהשלכות השליליות על שיקומו של המערער, העלולות לצמוח מריצוי עונש מאסר בפועל. נטען כי לא נשקלו שיקולים מקלים, ובכללם: המערער הודה בביצוע העבירות, קיבל אחריות והביע חרטה, שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, אין לו עבר פלילי, אין ביכולתו לכפר על התוצאות הכספיות של העבירות, הזמן שחלף מעת ביצוע העבירה, מצבו התעסוקתי הירוד, מצבו המשפחתי ומצבו הכלכלי הקשה.

4. ב"כ המשיבה טענה כי העונש שהוטל על המערער הנו במסגרת הסדר הטיעון. טענות המערער בשאלת מתחם העונש הראוי וקביעתו האחרת של בית משפט קמא כבר נדונו במקרים אחרים, ונקבע כי בית משפט רשאי לקבוע מתחם ענישה כראות עיניו כל עוד העונש שהוטל על הנאשם הוא בגדר הסדר הטיעון (באה הפניה להחלטות בעניין זה), ובית משפט קמא פעל כך. העונש תואם את העבירות אותן עבר הנאשם. מדובר בהוצאת חשבוניות מס פיקטיביות וקיצוז חשבוניות בסכום של כ- 800,000 ₪ שלא הושבו עד היום. וכן, בתסקיר צוין כי המערער סירב לקבל אחריות וישנם גורמי סיכון להישנות העבירות.

ב"כ המערער הוסיף, בתשובה, כי המעורבים העיקריים הובאו לדין ושילמו סכומים שיש בהם לתקן את מה שנגזל מקופת המדינה בגין מעשי המערער, ובית משפט קמא, שנקלע לטעות עובדתית בנקודה זו, החמיר עם המערער שהיה שותף זוטר למעשים והופעל על ידי אחרים. כן נטען כי יש לאבחן את עניינו של המערער מהמקרים המפורטים בהחלטות אליהן הפנתה המאשימה.

ב"כ המשיבה הבהירה בתגובה, כי המערער הורשע בגין שני אישומים. האחד בגין סכום המס הכלול בחשבוניות הפיקטיביות שהומצאו לחברת עופר אהרון. אמנם עופר אהרון עמד לדין ושילם את המס הכלול בחשבוניות שהוציא המערער, אולם מדובר בשתי עבירות נפרדות, ואילו המערער היה רשום במע"מ, מוציא חשבוניות מס ומשלם המס, לא הייתה טענה כלפיו, אולם הוא הוציא חשבוניות פיקטיביות (כאמור באישום הראשון), ובאשר לאישום השני - לא הוסר כל מחדל.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 33, נשוי ואב לשלושה ילדים, ללא עבר פלילי, התקשה לקבל אחריות על מעשיו, אך הביע חרטה. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם נורמטיבי ללא דפוס

התנהגות עברייני, וכי מדובר באירוע חריג לאורחות חייו. יחד עם זאת, נוטה להתנהג בצורה אימפולסיבית, ללא שיקול דעת ומודעות להשלכות מעשיו. הומלץ על מאסר בעבודות שירות.

דין

6. דין הערעור להידחות.

בהסדר הטיעון, אליו הגיעו הצדדים, הוסכם כי המשיבה תעתור לעונש מאסר בפועל של 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס והמערער יעתור לעונש של 7 חודשי מאסר. מבחינת המאשימה, מדובר בהתחייבות מצידה לכך שלא תעתור להטיל על המערער עונש מאסר בפועל העולה על 14 חודשים. בית משפט קמא כיבד את הסדר הטיעון בגזירת העונש וקבע את מתחם העונש ההולם לפי שיקול דעתו בהתחשב בעבירות ובנסיבות ביצוען, ונימק החלטתו זו כדבעי. באשר לקביעת עונשו של המערער בתוך מתחם זה, יש להתחשב לקולה בהודאתו של המערער במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, הבעת חרטה מצדו, העדר הרשעות קודמות, תסקיר שערך בעניינו שירות מבחן, ובמצבו הכלכלי, האישי והמשפחתי, כמפורט בתסקיר. כמו כן, יש להביא במכלול השיקולים, לקולה, את העובדה, עליה הוסכם בהסדר הטיעון, לפיה המערער הופעל על ידי אחרים ולא נהנה ממלוא פירות מעשיו. יחד עם זאת, אין בכך כדי לעקר את חומרת מעשיו. המעשים שביצע המערער הינם חמורים ומתייחסים לתקופה של שנה שלמה. מדובר בעבירות הפוגעות בקופה הציבורית ובאמון הציבור, עבירות שהפיתוי לבצען גדול ואכיפתן קשה. כמו כן, מדובר בעבירות בסכומי כסף נכבדים. אמנם חברת עופר אהרון הסירה את המחדלים מושה האישום הראשון, אך המחדלים נשוא האישום השני, המתייחס לסכום כולל של כ- 800,000 ₪, לא הוסרו. המערער אמנם הודה במעשיו, אך התקשה לקבל אחריות מלאה. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הוא נוטה להתנהג בצורה אימפולסיבית, ללא שיקול דעת ומודעות להשלכות מעשיו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 5/2/18 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ט"ו טבת תשע"ח, 02 ינואר 2018 במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד